

Όταν οι Χαλυβουργοί απεργούσαν δεν τους στήριξες γιατί δεν έρχεται έτσι η ανάπτυξη.

Όταν απεργούσαν οι υπάλληλοι του ΜΕΤΡΟ αγανακτούσες γιατί δεν μπορείς να πας στη δουλειά σου εγκαίρα και άνετα.

Όταν απεργούσαν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές εκνευρίζουν με τους χαραμοφάηδες που κάνουν τρεις μήνες διακοπές.

Όταν διαμαρτύρονταν οι δημοτικοί υπάλληλοι αδιαφορούσες γιατί μπήκαν με βύσμα.

Όταν οι ναυτεργάτες έκλειναν τα λιμάνια φοβόσουν μήπως ξενερώσουν οι τουρίστες.

Όταν απεργούσαν οι εργαζόμενοι στην phone marketing αδιαφορούσες γιατί δεν το ήξερες καν.

Όταν μικροεπαγγελματίες κινητοποιούνταν εναντίον του ανοίγματος των καταστημάτων τις Κυριακές, έτρεχες στο σούπερ μάρκετ για να αγοράσεις με το υστέρημά σου γάλα και ψωμί ή liaζόσουν σε μια καφετέρια διαμαρτυρόμενος για την τιμή του καφέ.

Όταν τα πάνοπλα “παιδιά μας” χτυπούσαν τις καθαρίστριες εσύ έβλεπες μουντιάλ και αναρωτιόσουν γιατί παίζει ακόμα ο Κατσουράνης.

Όταν σου είπε το αφεντικό να δουλέψεις ανασφάλιστος για 300 ευρώ είπες ευχαριστώ και σκέφτηκες πόσο καλός είναι που δεν σε πετάει στο δρόμο.

Όταν είδες τον φίλο σου να απολύεται αισθάνθηκες ανακουφισμένος έστω και με τα λίγα που παίρνεις. Έτσι κι αλλιώς την φτώχεια σου την θεωρείς περηφάνια.

Όταν πήγες στα voucher και στα ΚΟΧ για λίγα περιορισμένης χρονικής διάρκειας ψίχουλα

είπες “κάτι είναι κι αυτό”.

Σήμερα σου ζητάνε να δουλεύεις για λίγα κουπόνια. Θα το καταπιείς και θα ελπίζεις σε καλύτερες μέρες. Έτσι κι αλλιώς μέχρι να σου πάρει το σπίτι η τράπεζα έχεις καιρό. Άλλωστε πάντα υπάρχουν πιθανοί σωτήρες. Μπορεί να είναι ο Σαμαράς, ο Τσίπρας, ένας ναζί μπράβος, ο θεός, ο παῖσιος που το προφήτεψε, οι ρώσοι, οι άλλοι που θα ξεσηκωθούν και θα μας λυτρώσουν. Πάντα κάποιος “άλλος”. Όχι εσύ. Εσύ πιστεύεις πως μπορείς να συνεχίσεις να σκύβεις μπροστά στο αφεντικό σου και να εφευρίσκεις δικαιολογίες για την ταξική σου ασυνειδησία. Μπορεί κάποτε να είχες δικαιολογίες. Τώρα όχι. Είχες άπειρες ευκαιρίες να συνειδητοποιήσεις, να κατανοήσεις, να αγωνιστείς. Δεν ήθελες να τις αρπάξεις. Είσαι το ίδιο ένοχος με αυτούς που βρίζεις. Άλλωστε η ταξική εκμετάλλευση είναι σαν το τανγκό: Χρειάζεται δύο...

Πηγή:2310net